

הזה פירוש בהצעותך אתה הנרות לך מזקן המנורה יארו שבעת
אתו שעריה בבחינה קדם פונט, דהינו שאון עליון הטענו אלו כלאם
שבמנורה הרואש עליון גוף דחן העשוי מהלך יב. כי דעה
בבדנת (טבל כ ט) ואצם עניינים ברע, כי דעה
הו לשם העינום והאונם עדם שבעתה הדוקרים שגדאים שעצת הגראות
ושבמנורה הרואש עליון גוף דחן העשוי מהלך יב. כי דעה
שישמר אתה עצמו מלחלוץיא שקר מפיו, והוא לו ראת שמעם יהודא בחינה
וירוחה לו אמונת תבמם התהוו באנים
hostem בתמייש (פישט לו כ ר' כראת ד'), וירוחה לו אמונת תבמם התהוו באנים
אבל אל לא לבא לה און פ' שיקולן עניין לאיגן. דהינן

תנורות וסדרן לארם, והוא ישב בדורו של דודו,

מְאֹדָה. היננו שלובת הלב ינער להשׁתַת, עזעוי וכוכם לירש את הרה הטעמה
הויה שטרות וטטרות וטלדר הלב, כי טבע הדאס שמנדרש האורי במו שנראה בהוח אצל
הנקה שריפתך, עזעוי כה האש האיר בורה והורה את הדברים שבדם מילא
אתנו, כמו כן ענדלהב גונתדם ליכו להשׁתַת, הרה הטעמה יוציאת ממנה.

שפטו העם ולקטו במדבב א"ה

מֵאַי שָׁטוֹ: שְׁטוּתָה הוּוֹ נְסִבִּי לְגַדְעָה.

בתוכית הדשנאה, כי השבל התחנן דגַל הוא בהינתן מידה דמלאתו, כי כל הדנהגה ודמלנותה שבו מנהרג השיט את העולם הדא לבוש וצמצט לארוז.

ב' – *"וְיֵשׁ אַתָּה שֶׁאַדְמָם מִשְׁנָה אַתָּה עַזְלֵי"*
ג' – *"וְיֵשׁ אַתָּה שֶׁאַדְמָם מִשְׁנָה אַתָּה עַזְלֵי"*,
ה' – *"וְיֵשׁ אַתָּה וְהַשְׁכֵל הַהֲרֹה בְּשֵׁם אֹהֶר וְיִשְׁשָׁבָא לְאַדְמָם בְּלֹא שָׁוֹם*
הַקְּרָמָה אֶלְאָלָעַעָשְׁפָעַ לוּ מַלְמַעְלָה שְׁפָעַ אַלְוקִי, וְהַזָּא מִכְנָה בְּשֵׁם קְדָם –
פ' – *"וְהַתְּדֻבָּות הַלְּבָב גַּןְלָד מִתְּהַנְּעָוֹת הַשְּׁבָל כִּי טְבָע הַתְּנִעָוֹת שְׁמְלִידָה*
ז' – *"וְיִשְׁרָאֵל הַגְּדוּלָה מִתְּהַנְּעָוֹת הַשְּׁבָל כִּן מַלְרִיד הַהֲרֹה בְּלֹב, נִמְצָא שְׁעַדְיִי דְּשָׁפָעַ אַלְקִי*
ו' – *"וְהַשְּׁבָל נִשְׁפָע לְאַדְמָם בְּמִיחָרֹות בְּלִי שָׁוֹם הַדְּקָמָתָה, עַזְלֵי שְׁלֹהָבָת הַלְּבָב עַזְלֵה*,
ז' – *"וּבְעַרְתָּה תְּמִיד מַלְאִיקָה"*.

תְּשִׁבַּת כָּל־יִשְׂרָאֵל

בתקופת אה דבורה אל מל בע דמוניה
(גמבר ח ב)

בHALON את הגאות, שתהא שלבת
עליה מלאיה.
(ש"י)

שבל גדרו ועליון לתלטיה, הוא צורך להציג לו מתחילה התקדמות ושבילו

(ב) יתיראי עפ"י

33

בתקה **שלא** ובמוכר **ו** **ו**
ע"י הונגה אדם ונכר אם קיבל על עצמו על תורה, כי הונgin יש לו בח
בדול לעודר את האב והמשיכו אחר החשכה ובו להימך "ה", ע"ב לפ"ז הדגנון
אדם ונכר אם קיבל על עצמו על מלכותם של שמים או לא, ויטמן לדבר בתקה
ישאו ודרשו רשותנו וברוגם לברכה (ט) 'אי' יאשו אלה לשלן שירוד
ובכתף את הארונו שערו שם הלוות הינו בחרנת על תורה, גמצא שיאשו לשון
שיירה ומרתן, תליו בשלא על נשיותן על תורה.